

единъ слогъ, а ся гледа по' главныя, тѣй, и слова та думатъ чи сж отъ еди кой видъ, къмъ кого то натѣгватъ повече. Защо не може да похвали чловѣкъ, безъ да не каже и нѣкого совѣта, или не укорява, безъ да не говори за правда, нито совѣтува безъ да не похвали, или да укори, или да похули предлежащи тѣ добродѣтели, или погрѣшки, нито укорява, нито отвѣщава, безъ да непохвали противни тѣ, или да подкане да покрусватъ противни тѣ. Но за улесненіе на пригледваніе то разрѣшаватъ тия видове, и говорятъ особито за всякаго едногo. А порѣчватъ и на първоначални тѣ, тѣй да ся упражняватъ изъ първо за да ся улесняватъ въ сочиненія та, и да отличаватъ мысли тѣ.

168-о. Но въ Слова та за голѣмо то имъ продълженіе, всякъ видъ ся познава лесно; а въ писма та много пжти, кон то нематъ упражненіе, не можтъ да познажтъ кой видъ е главныя. А освенъ това, всякаго вида раздѣлятъ юще на много образы, или карактеры, кои то особно разправатъ какъ ся писватъ писма та въ всякое едно обстоятелство, какъ то по' горѣ казахмы (164), нареждатъ и примѣры, и порѣчватъ на първоначални тѣ да сочиняватъ за всякаго вида упражненія. А това го правятъ не за да ограничатъ неограничаемо то естество, и кое то ся благодари всякоги на пжстро то, и да унуждѣтъ мысль тѣ, но за да дадѣтъ по' быстро и ясно понятіе.

169-о. Предсказвамы прочее на читатели тѣ, и ученицы тѣ какъ, и ако излагамы особито пригледваніе за всякаго едногo отъ тры тѣ видове на Слово то, и всякаго раздѣлямы на Карактеры частно, и предлагамы примѣры за всякаго, нека не мыслятъ чи треба да си ограничатъ писма та, и да сякатъ като велика погрѣшка, ако скажатъ нѣкоя мысль отъ другаго вида, или Карактера. Защо, както треба да сж художественни написани тѣ, а да не имъ ся вижда художество то, и искусство то, и заемната мысль, тѣй треба и да не сж написани отъ горѣ